

*Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen;
en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.*
Johannes 6:37

1

*Wat de
tekst
betekent*

Het verband van de tekst

*Dit boek gaat over een bekende tekst uit Johannes 6.
Wat gebeurt er eerder in dit hoofdstuk?*

Je leest over de Heere Jezus, Die Zijn discipelen de opdracht heeft gegeven in een schip te gaan en naar de overkant te varen. Er is echter flinke tegenwind, waardoor ze niet echt opschieten. Als het morgen begint te worden, wandelt de Heere Jezus op de zee naar hen toe. Je zou zeggen: 'Dat is fijn voor ze.' Maar als ze Hem zien, zijn ze bang.

Ze hoeven toch niet bang voor de Heere Jezus te zijn?

Denk niet dat de weg die God met Zijn kinderen gaat, altijd een weg van licht is. Soms komen ze in het donker en worden ze bang. Juist dan openbaart de Heere Jezus zich op een wonderlijke manier. Het bijzondere is, dat Gods kinderen dit soms net zo min kunnen verdragen als de omstandigheden waarin ze zitten. De discipelen zijn bang voor het water en de wind. Logisch, zeg je. Maar ze zijn óók bang als ze hun Zaligmaker zien wandelen op het water.

Is dat de bedoeling van de Heere Jezus?

Zeker niet. Hij zegt daarom: 'Ik ben het, weest niet bevreesd' (Joh. 6:20). Hij wil hun angst wegnemen, ook al boezemt de manier waarop Hij verschijnt

toch schrik in. De discipelen nemen Hem aan boord en ... gelijk komen ze aan land.

Staat dat er zomaar?

Het leert je dat als Christus niet bij Zijn volk aanwezig is, ze maar moeilijk vooruit komen en veel tegenstand ervaren. Maar als Hij bij hen komt, hebben ze zoveel sneller hun doel bereikt.

Wat gebeurt er als ze eenmaal aan land zijn gekomen?

Dan staat een grote groep mensen op Jezus te wachten. Ze begrijpen niet hoe Hij daar gekomen is. Ze zagen wel Zijn discipelen in een schip gaan, maar Hem niet. Ze vragen Hem dan ook verbaasd en bewonderend wanneer Hij hier gekomen is. Maar de Heere Jezus wil hun bewondering niet en gaat ze een belangrijke les leren. 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: gij zoekt Mij, niet omdat gij tekenen gezien hebt, maar omdat gij van de broden gegeten hebt, en verzadigd zijt' (Joh. 6:25-26).

Dat is wel scherp. Waarom moest dat?

Om jou te leren dat je Christus kunt volgen met verkeerde bedoelingen. Honger naar de dingen van deze wereld kunnen je ver brengen in de godsdienst. Je kunt daarvoor veel voor de Heere Jezus

overhebben. Maar Hij wil jouw gevlij niet. Hij wil dat je met oprechte bedoelingen bij Hem komt. Ook je harde werken en goede bedoelingen wekken Zijn liefde niet op, alleen wat uit liefde voor Hem wordt gedaan. Is dat er niet, dan krijg je een bestraffing in plaats van een compliment. Nee, denk nu niet hard van de Heere Jezus, want Hij geeft aan deze onoprechte volgers een advies. Hij zegt dat ze voor het voedsel moeten werken dat blijft tot in het eeuwige leven. Hoe graag ziet Jezus dat zelfs deze ‘volgers’ oprecht tot Hem komen om zalig te worden!

Het rustpunt van Christus

Het is de Heere Jezus die de tekst, waar dit boekje over gaat, uitspreekt. Wat zegt dat?

Heel veel. Je moet je voorstellen dat de Heere Jezus al heel wat tegen en over de mensen die Hem volgden had gesproken. En het hielp schijnbaar niets. Daarom zegt Hij nu als het ware: ‘Naar het zich laat aanzien, zal ik geen eer krijgen van jullie redding. De Vader heeft Mij echter een volk gegeven. Die mensen zullen wél echt tot Mij komen en dat zal Mij voldoening geven.’

Dat klinkt alsof de Heere Jezus Zich erbij neerlegt.
Dat zie je niet goed. Hij heeft hard gewerkt, veel

gepreekt en komt dan als het ware bij een punt van enorme rust. ‘Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.’

Dus de Heere troost Zich ermee?

Precies. Er waren er velen die als huichelaars Hem volgden. Nepvolgers, zeg maar. Toch zullen er zijn die echt tot Hem komen. Wat een troost!

Zie je trouwens dat de tekst waar het over gaat uit twee delen bestaat? De hele tekst gaat over het werk van de Vader en de Zoon in het zalig maken van zondaren. In het eerste deel komt vooral de Vader en Zijn gave naar voren. In het tweede deel gaat het om de Zoon en het aanvaarden van wat de Vader geeft.

Eerlijk gezegd heb ik wel behoefte aan meer uitleg van deze woorden, want die zullen wel een diepere betekenis hebben.

Daar heb je gelijk in. Zo moet je bij de gave van de Vader denken aan bepaalde personen die Hij aan Zijn Zoon geeft. Daarnaast gaat het erom dat de Zoon dit geschenk aanvaart. Dat gedeelte krijg je nu stukje voor stukje uitgelegd.